

Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

Credo.

stráž, jděte, hlídejte, jak rozumíte. I odešli a osadili hrob strážci, zapečetivše kámen.

Říká se *Věřím*.

OFFERTORIUM (*Psalms. 68, 21-22*) Improperium exspectávit cor meum et misériam: et sustínui, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni: et dedérunt in escam meam fel, ei in siti mea potavérunt me acéto.

OBĚTOVÁNÍ (*Ž. 68, 21-22*) Potupu očekávalo mé srdce a bídu, a vyčkával jsem, kdo by se spolu se mnou rmoutil, avšak nebylo nikoho. Hledal jsem, kdo by mne potěšil, a nenalezl jsem. Dali mi za pokrm žluč a v žízni mé napájeli mne octem.

SECRETA - Concéde, quæsumus, Dómine: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquirat. Per Dóminum.

TICHÁ MODLITBA - Uděl, prosíme, Pane, aby dar, jež před zraky velebnosti Tvé jsme obětovali, nám i milost zbožnosti vymohl i blaženou věčnost získal. Skrze Pána.

COMMUNIO (*Matth. 26, 42*) Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum: fiat volúntas tua.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Mat. 26, 42*) Otče, nemůže-li kalich tento minouti, leč bych jej pil, staň se vůle tvá.

POSTCOMMUNIO - Per hujus, Dómine, operatióem mystérii: et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Působením tohoto tajemství, Pane, nechť jsou i smyty naše hříchy i splněny spravedlivé tužby. Skrze Pána.

KVĚTNÁ NEDĚLE

Dominica in Palmis

set, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nómine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne et áltera María, sedéntes contra sepúlchrum.

Nyní se říká *Očisť srdce mé*; při mši slavné jáhen dostává požehnání od celebranta, přináší kadidlo, avšak bez svící; okuřuje se kniha. Neříká se *Pán s vámi* a celebrant neb jáhen neznamenají knihy křížem, ani sebe, nýbrž se čte neb zpívá na způsob *Evangelia závěr Pašiji*.

Altera autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdotum et pharisæi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tertium: ne forte véniant discipuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis; et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus:

a jeden člověk bohatý z Arimathie, jménem Josef, který byl také učedníkem Ježíšovým. Ten přistoupil k Pilátovi a prosil o tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dáti mu tělo. A Josef vzav tělo, obvinul je v plátno čisté a položil je do svého nového hrobu, který byl vytesal ve skále; a přivaliv kámen veliký ke vchodu hrobu odešel. Byla pak tam Maria Magdalena a druhá Maria sedíce proti hrobu.

Druhého pak dne, který je po pátku, velekněží a fariseové sešli se k Pilátovi řkouce: Pane, my jsme se rozpomenuli, že ten svůdce jsa ještě živ řekl: Po třech dnech vstanu. Rozkaž tedy hlídati hrob až do třetího dne, aby snad učedníci jeho nepřišli a neukradli ho a neřekli lidu: Vstal z mrtvých. I bude poslední blud horší, nežli první. Řekl jim Pilát: Máte

rens unus es eis, accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: S Sine, videámus, an véniat Elías líberans eum. C Jesus autem íterum clamans voce magna, emísit spíritum. (*Hic genuflectitur, et pausat aliquid tantulum.*)

Et ecce, velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt: et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus. Venérunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio autem et qui cum eo erant, custodiétes Jesum, viso terramótu et his quae fiebant, timuerunt valde, dicétes: S Vere Filius Dei erat iste. C Erant autem ibi mulieres multae a longe, quae secutae erant Jesum a Galilaea, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Joseph mater, et mater filiorum Zebedaei. Cum autem sero factum es-

volá tento. C A hned jeden z nich běžel a vzav houbu naplnil ji octem a vloživ ji na třtinu dával mu píti. Ostatní však říkali: S Nechej, ať uvidíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil. C Ale Ježíš opět zvolav hlasem velkým vypustil duši. (*Zde se poklekne a chvíli sečká.*)

A hle, opona chrámová se roztrhla na dvě půle od vrchu až dolů a země se otřásala, skály se rozpukly a hroby se otevřely. A mnoho těl zesnulých světců vstalo a vyšedše z hrobů po jeho vzkříšení, vešli do svatého města a ukázali se mnohým. Setník pak a ti, kteří byli s ním hlídající Ježíše, vidouce zemětřesení a to, co se dělo, báli se velice a pravili: S Jistě byl tento Syn Boží. C Byly pak tam mnohé ženy zdaleka, které byly šly za Ježíšem z Galilee, posluhující mu; mezi nimi byla Maria Magdalena a Maria, matka Jakubova a Josefova, a matka synů Zebedeových. Když pak nastal večer, přišel

SVĚCENÍ RATOLESTÍ

Sbor pěje nejprve *Antifonu*:

ANTIPHONA - Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nómine Dómini. O Rex Israel: Hosanna in excélsis.

V. Dóminius vobiscum.
R. **Et cum spíritu tuo.**

ORATIO - Deus, quem diligere et amare justitia est, ineffabilis gratiae tuae in nobis dona multiplicata: et qui fecisti nos in morte Filii tui sperare quae credimus: fac nos eodem resurgente pervenire quo tendimus. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus.

LÉCTIO libri Exodi (15, 27; 16, 1-7).

In diebus illis: Venérunt filii Israel in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum et septuaginta palmae: et castrametati sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitudo filiorum Israel in deserto Sin, quod est inter Elim et Sinai: quintodé-

ANTIFONA - Hosanna Synu Davidovu. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Ó, Králi israelský. Hosanna na výsostech.

V. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

MODLITBA - Modleme se: Bože, jež z celého srdce milovati jest spravedливо, dary nevýslovné milosti své v nás rozmnož; a jako jsi v nás smrti Syna svého vzbudil naději na to, več věříme, tak nám dej pro jeho vzkříšení dospěti tam, kam toužíme. Jenž s tebou žije a kraluje.

ČTENÍ z 2. Knihy Mojžíšovy (15, 27; 17, 1-7).

V těch dnech přišli synové Israelovi do Elimu, kde bylo dvanácte studnic a sedmdesáte palem; tam u vod tábořili. Vytrhnuvši z Elimu všecko množství synů Israelových táhlo na poušť Sin, která jest mezi Elimem a Sinajem, patnáctého dne druhého měsíce

cimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine. Dixéruntque filii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárniú, et comedebámus panem in saturitáte: cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de caelo: egrediátur pópulus, et cóligat quæ sufficiunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea an non. Die autem sexto parent quod ínferant: et sit duplum, quam collígere solébant per síngulos dies. Dixéruntque Móyses et Aaron ad omnes filios Israel: Véspere sciétis, quod Dóminus ecúxerit vos de terra Ægýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

Poté se zpívá místo *Stupňového zpěvu*
R. (*Joann. 11*) Collegérunt pontífices et pharisæi consili-

po východu z Egypta. Tu na poušti reptala všechna obec synů Israellových proti Mojžíšovi a Áronovi. Synové Israelovi jim pravili: Kěz bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v Egyptě, když jsme sedávali nad hrnci masa a jídali chleba do sytosti. Proč jste nás vyvedli na tuto poušť, abyste umohli všechno množství hladem? Tu pravil Hospodin k Mojžíšovi: Hle, já vám budu dštít s nebe chléb; ať vychází lid a sbírá, co stačí na každý den; chci ho zkoušeti, zda bude kráčet podle mého zákona či ne. Dne pak šestého ať uschovejí, co donesli; budiž toho dvakrát tolik, co každodenně sbíráti budou. I řekl Mojžíš a Áron ke všem synům Israellovým: Večer poznáte, že Hospodin vás vyvedl z Egypta a ráno uzříte slávu jeho.

Židé byli vyvedeni z děsného otroctví egyptského, ale před při zkouškách touží nazpět. – Nás Bůh křtem vyvedl také z otroctví; netoužíme snad po okovech, jež nám byly sňaty?

Responsorium:

R. (*Jan 11, 47-49, 50 a 53*)
Velekněží a fariseové shro-

scriptam: Hic est Jesus, Rex Judæórum. Tunc crucifíxi sunt cum eo duo latrónes; unus a dextris, et unus a sinístris. Prætereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: S Vah, qui déstruis templum Dei et in tríduo illud reaedíficas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. C Simíliter et príncipes sacerdotum illudéntes cum sribis et senióribus, dicébant: S Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israel est, descédat nunc de cruce, et crédimus ei: confídít in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: Quia Fílius Dei sum. C Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: † Eli, Eli, lamma sabactháni? C Hoc est: † Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? C Quidam autem illic stantes et audiéntes dicébant: S Eliám vocat iste. C Et contínuo cur-

Potom ukřižováni s ním byli dva lotři, jeden na pravici, druhý na levici. Ti pak, kteří tudy chodili, rouhali se mu potřásající hlavami svými a říkajíce: S Ha, jenž boříš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavuješ, pomoz sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sestup s kříže. C Podobně i velekněží posmívajíce se se zákoníky a staršími říkali: S Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže; je-li Králem israelským, ať nyní sestoupí s kříže, a uvěříme v něho. Doufal v Boha, ať ho nyní vysvobodí, chce-li; neboť pravil: Syn Boží jsem. C Taktéž rouhali se mu i lotři, kteří byli s ním ukřižováni. Od šesté hodiny pak nastala tma po vsí zemi až do hodiny deváté. A okolo hodiny deváté Ježíš zvolal hlasem velikým řka: † Eli, Eli, lamma sabaktani, C to jest: † Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? C Někteří pak z těch, kteří tam stáli, uslyševše to pravili: S Eliáše

chlámydem coccíneam circumdedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus. Et genuflexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: S Ave, Rex Judæorum. C Et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámyde et induérunt eum vestiméntis ejus, et dexérunt eum, ut crucifígerent. Exeúntes autem, invenérunt hóminem Cyrenæum, nómine Simónem: hunc angariavérunt, ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum. Et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixerunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur, quod dictum est per Prophétam dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus. Causam ipsíus

li jej pláštém šarlato-vým; a spletše korunu z trní, vložili mu na hlavu a třtinu do pravice jeho, a pokleknuvše před ním posmíváli se mu řkouce: S Zdráv buď, králi židovský! C A když ho poplivali, vzali třtinu a bili ho do hlavy. A když se mu naposmíváli, svlékli s něho plášť a oblékli jej v roucha jeho a odvedli jej, aby ho ukřižovali. Vycházejíce pak našli člověka cyrenského, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl jeho kříž. A přišli na místo, které slove Golgotha, to jest místo lebcí. I dali mu píti vína smíšeného se žlučíc; a okusiv nechtěl píti. Když pak jej ukřižovali, rozdělili roucha jeho, metajíce o ně los, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze Proroka slovy: Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los. A sedíce hlídali ho tam. I dali nad hlavu jeho nápis viny jeho: Tento jest Ježíš, Král židovský.

um, et dixérunt: Quid fáci-mus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: * Et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. V. Unus autem ex illis, Cáiphas nómine, cum esset pónťifex anni illíus, prophetávit dicens: Expedít vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitavérunt interfícere eum, dicéntes: Et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem.

Nebo jiné *Responsorium*:

R. (Matth. 26, 39 et 41) In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fferi potest, tránseat a me calix iste. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma: fiat volúntas tua. V. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatió-nem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum (21, 1-9). In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis,

máždili veleradu a řekli: Co učiníme, neboť tento člověk koná mnohé divy? Necháme-li ho tak, všichni uvěří v něho.* I přijdou Římané a uzmou naše místo a lid. V. Jeden pak z nich, jménem Kaifáš, jsa nejvyšším knězem toho roku, prorokoval řka: Jest užitečno pro vás, aby jeden člověk umřel za lid a ne, aby celý národ zahynul! – Od toho tedy dne pomýšleli ho usmrtiti, řkouce: I přijdou Římané a uzmou naše místo i lid.

R. (Mat. 26, 39 a 41) Na hoře Olivetské modlil se k Otci: Otče, je-li možno, ať odejde ode mne kalich tento. * Duch sice hotov jest, ale tělo slabé; staň se vůle tvá. V. Bďte a modlete se, abyste nevešli v pokušení. Duch sice hotov jest, ale tělo slabé; staň se vůle tvá.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Matouše (21, 1-9). Za onoho času, když se Ježíš přiblížil k Jerusalemu a přišel

et venisset Bétphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discipulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim invenietis ásinam alligátam et pullum cum ea: sólvite et addúcite mihi: et si quis vobis áliiquid dixerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétam, dicentem: Dícite filiae Sion: Ecce, Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, filium subjugális. Eúntes autem discipuli, fecerunt, sicut præcépit illi Jesus. Et adduxerunt ásinam et pullum: et imposuerunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedere fecerunt. Plúrima autem turba straverunt vestiménta sua in via: álii autem cædebant ramos de arbóribus, et sternebant in via: turbæ autem, quæ præcedebant et quæ sequebantur, clamabant, dicéntes: Hosánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

do Betfagy k hoře Olivetské, tehda poslal dva své učedníky řka jim: Jděte do městečka, které jest proti vám, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvažte a přiveďte ke mně. A řekne-li vám kdo co, rcete, že Pán jich potřebuje, a hned je propustí. Toto pak všecko se stalo, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze Proroka slovy: Povězte dceři sionské: Hle, král tvůj bere se k tobě tichý, sedě na oslici a oslátku, mláděti soumara. Odešedše pak učedníci a učinivše, jak jim byl přikázal Ježíš, přivedli oslici i oslátko a vložili na ně roucha svá; i posadili jej na ně. Přemnohý pak zástup prostřel roucha svá na cestu; a jiní sekali ratolesti se stromů a prostírali je na cestu, zástupové pak, kteří šli vpředu i kteří následovali, volali řkouce: Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně!

Spasitel vyplňuje do poslední psmenky všecko, co o něm prorokovali starozákonní Proroci. Jsa vševědoucí, ví, co naň čeká.

S Nihil tibi et justo illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. C Príncipes autem sacerdotum et senióres persuaserunt pópulis, ut péterent Barábbam, Jesum vero pérderent. Respóndens autem præses, ait illis: S Quem vultis vobis de duóbus dimítti? C At illi dixerunt: S Barábbam. C Dicit illis Pilátus: C Quid igitur fáciam de Jesu, qui dicitur Christus? C Dicunt omnes: S Crucifigátur. C Ait illis præses: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamabant, dicéntes: S Crucifigátur. C Videns autem Pilátus, quia nihil proficeret, set magis tumúltus fieret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: S Innocens ego sum a ságuine justí hujus: vos vidéritis. C Et respóndens univérsus pópulus, dixi: S Sanguis ejus super nos et super filios nostros. C Tunc dimísit illis Barábbam: Jesum autem flagellátum trádidit eis, ut crucifigerétur. Tunc mílites præsidis suscipiéntes Jesum in prætórium, congregaverunt ad eum univérsam cohórtem: et exuéntes eum,

vedlivým tímto, neboť jsem mnoho vytrpěla dnes ve snách pro něho. C Velekněží však a starší přemluvili lid, aby žádali za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. I promluvil vladař a řekl jim: S Kterého chcete z těch dvou, abych vám propustil? C A oni řekli: S Barabáše. C Dí jim Pilát: S Co tedy mám učiniti s Ježíšem, jenž slove Kristus? C Řkou všichni: S Ukřižován buď. C Dí jim vladař: S I co zlého učinil? C Ale oni více křičeli řkouce: S Ukřižován buď. C Vida tedy Pilát, že nic nepořídí, nýbrž že rozbroj větším se stává, vzal vodu a umyl si ruce před lidem řka: S Nevinen jsem krví spravedlivého tohoto; vy vizte. C A všechen lid odpověděv řekl: S Krev jeho na nás i na naše syny. C Tu propustil jim Barabáše, Ježíše pak zbičovaného jim vydal, aby byl ukřižován. Tehda volající vladařovi vzavše Ježíše do soudního dvora, shromáždili k němu celou tlupu a svlékše ho přiodě-

plétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam, dicentem: Et acceperunt triginta argenteos pretium appetiati, quem appetiaverunt a filiis Israel: et dedérunt eos in agrum, figuli, sicut constitui mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante præsidem, et interrogávit eum præses, dicens: S Tu es Rex Judæorum? C Dicit illi Jesus: † Tu dicis. C Et cum accusarétur a princípibus sacerdotum et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: S Non audis quanta advérsus te dicunt testimónia? C Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut miráretur præses veheménter. Per diem autem sollénnem consuéverat præses pópulo dimittere unum vinctum quem voluissent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: S Quem vultis dimíttam vobis: Barábbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C Sciébat enim, quod per invidiam tradidissent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxor ejus, dicens:

nilo, co bylo pověděno od Proroka Jeremiáše slovy: A vzali třicet stříbrných, cenu muže oceněného, jehož ocenili synové israelští a dali je za pole hrnčířovo, jakož i ustanovil Pán. Ježíš pak stál před vladařem. I otázal se ho vladař řka: S Ty jsi král židovský? C Ježíš mu řekl: † Ty pravíš. C A když velekněží a starší na něj žalovali, nic neodpověděl. Tu řekl mu Pilát: S Neslyšíš, jak závažná tvrzení proti tobě vypovídají? C Ale neodpověděl mu k žádnému slovu, takže se vladař velmi divil. O slavnosti však vladař propouštěval lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Měl pak tehdy vězně pověstného, který slul Barabáš. Když se tedy sešli, řekl jim Pilát: S Kterého chcete, abych vám propustil, Barabáše či Ježíše, jenž slove Kristus? C Neboť věděl, že ho vydali ze závisti. Když pak seděl na soudné stolici, poslala jeho manželka k němu řkouc: S Nic neměj se sprá-

Poté se světí ratolesti:

V. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

ORATIO – Auge fidem in te sperántium, Deus et súpplicum preces cleménter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: benefdicántur et hi pálmities palmárum seu olivárum: et sicut in figura Ecclésiæ multiplicasti Noe egrediétem de arca, et Móysen exeúntem de Ægypto cum filiis Israel; ita nos, portántes palmas et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviám Christo: et per ipsum in gáudium introéamus ætérnum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus.

V. Per ómnia sæc. sæcul.

R. **Amen.**

V. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

V. Sursum corda.

R. **Habémus ad Dóminum.**

V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

R. **Dignum et justum est.**

Vere dignum et justum est,

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

MODLITBA – Rozmnož víru v tebe doufajících, Bože, a prosby snažně tě vzývajících milostivě vyslyš. Nechť sestoupí na nás tvé mnohonásobné milosrdenství. Buďtež poťžehnány i tyto ratolesti palmové nebo olivové. A jako jsi, předobrazuje Církev, zahrnul poťžeháním Noema, vystupujícího z archy, a Mojžíše, vycházejícího z Egypta se syny israelskými, tak my, nesouce palmy a ratolesti olivové, ať s dobrými skutky vyjdeme vstříc Kristu a skrze něho do radosti vstoupíme věčné. Jenž s tebou žije.

V. Po všechny věky věků.

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V. Vzhůru srdce.

R. Máme k Hospodinu.

V. Vzdejme díky Pánu, Bohu svému.

R. Hodno jest a spravedlivo.

Vpravdě hodno a spravedli-

æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui gloriáris in consílio sanctórum tuórum. Tibi enim sérviant creatúre tuæ: quia te solum auctórem et Deum cognóscunt, et omnis factúra tua te colláudat, et benedícunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus et potestátibus hujus sæculi líbera voce confiténtur. Cui assístunt Angeli et Archángeli, Throni et Dominatiónes: cumque omni militía cæléstis exercitus hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicétes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

V. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

ORATIO - Pétimus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatú-

vo jest, slušno a spasitelno, abychom tobě vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž veleben jsi ve sboru svatých svých. Toběť slouží tvorové tvoji, neboť tebe jediného za původce a Boha uznávají. A všecko dílo tvé tě vespole chválí a blahověčí ti svatí tvoji, neboť hlasitě vyznávají ono veliké jméno tvého Jednorozeného před králi a mocnostmi tohoto světa. Jemuž slouží Andělé i Archandělé, Trůnové a Panstva a s celým zástupem nebeského vojska chvalozpěv slávy tvé prozpěvují, bez ustání říkajíce: Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh Zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

MODLITBA - Prosíme, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, abys

minem. Et continúa gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu, quod díxerat: Priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras, flevit amáre. Mane autem factó consílium iniérunt omnes príncipes sacerdotum et senióres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, et tradidérunt Póntio Pilátó práesidi. Tunc videns Judas, qui eum trádidit, quod damnátus esset, pæniténtia ductus, réttulit trigínta argénteos príncípibus sacerdotum et senióribus, dicens: S Peccávi, tradens sánguinem justum. C At illi díxerunt: S Quid ad nos? Tu víderis. C Et projéctis argénteis in templo recéssit: et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdotum, accéptis argénteis, díxerunt: S Non licet eos mittere in córbonam: quia prétium sánguinis est. C Consílio autem ínito, emérunt ex illis agerum figuli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille Hacéldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc im-

přísahati, že nezná toho člověka. A hned kohout zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kteréž byl řekl: Prve než kohout zazpívá, třikrát mě zapřeš. A vyšel ven plakal hořce. Když pak bylo ráno, všichni velekněží a starší lidu uradili se proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt. I přivedli ho svázaného a vydali jej vladaři Pontiu Pilátovi. Tehda Jidáš, jenž ho zradil, vida, že jest odsouzen, pojat lítostí přinesl zpět třicet stříbrných velekněžím a starším řka: S Zhřešil jsem zradiv krev spravedlivou. C Ale oni řekli: S Co nám do toho? Ty viz. C I pohodil stříbrné ve chrámě, vzdálil se; a odešel osidlem se oběsil. Velekněží však vzavše stříbrné pravili: S Nesluší je vložiti do pokladny, neboť jest to mzda krve. C A poradivše se koupili za ně pole hrncířovo k pohřbívání poutníků. Proto nazýváno jest pole to Hakeldama, tj. pole krve, až do dnešního dne. Tehda se napl-

hóminis sedentem a dextris virtútis Dei, et venientem in núbibus caeli. C Tunc princeps sacerdotum scidit vestiménta sua dicens: S Blasphemávit: quid adhuc egémus téstibus? Ecce, nunc audístis blasphemiam: quid vobis vidétur? C At illi respondéntes, dixérunt: S Reus est mortis. C Tunc expuérunt in fáciem ejus, et cólaphis eum ceciderunt, álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: S Prophetíza nobis, Christe, quis est, qui te percússit? C Petrus vero sedébat foris in átrio: et accessit ad eum una ancílla, dicens: S Et tu cum Jesu Galiláo eras. C At ille negávit coram ómnibus, dicens: S Néscio, quid dicis. C Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancílla, et ait his, qui erant tibi: S Et hic erat cum Jesu Nazaréno. C Et iterum negávit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusillum accessérunt, qui stabant, et dixérunt Petro: S Vere et tu ex illis est: nam et loquéla tua manifestum te facit. C Tunc coepit detestári et juráre, quia non ninovísset hó-

tohoto času uzříte Syna člověka seděti na pravici moci Boží a přicházeti v oblacích nebeských. C Tu nejvyšší kněz roztrhl roucha svá a řekl: S Rouhal se! K čemu ještě potřebujeme svědků? Hle, nyní jste slyšeli rouhání. Co se vám zdá? C A oni odpovídající řekli: S Hoden je smrti. C Poté plivali na jeho tvář a bili jej pěstí, jiní pak políčkovali ho říkajíce: S Hádej nám, Kriste, kdo tě udeřil? C Petr pak seděl venku ve dvoře. I přistoupila k němu jedna děvečka a řekla: S I ty jsi byl s Ježíšem Galilejským. C Ale on zapřel přede všemi řka: S Nevím, co pravíš. C A když vyšel do brány, uzřela ho jiná děvečka a řekla těm, kteří tam byli: S Také tento byl s Ježíšem Nazaretským. C A opět zapřel s přísahou: Neznám toho člověka. A po malé chvíli přistoupili okolostojící a řekli Petrovi: S Vpravdě i ty jsi z nich, neboť také mluva tvá tě prozrazuje. C Tu počal se proklínati a

ram olivæ, quam ex ligni matéria prodire jussisti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, benedícere et sanctificáre digneris: ut, quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectionem ánimæ et córporis: fiatque, Dómine, nostræ salutis remédium tuæ grátia sacraméntum. Per Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus: Deus, qui dispérsa cóngregas, et congregáta consérvas: qui pópulis, óbviám Jesu ramos portántibus, benedixísti: bénedic étiam hos ramos palmæ et olivæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt: ut, in quemcúmque locum introducti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illius consequántur: et omni adversitate effugáta, dextera tua prótegat, quos redémit Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster. Qui tecum vivit.

Orémus: Deus, qui miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus, dispen-

tuto větvev olivy, již jsi dal ze hmoty dřeva vyrůstí a již holubice vracející se do archy ve svém zobáčku přinesla, požehnatí a posvětití ráčil, by těm, kdokoli by z ní obdrželi, dostalo se ochrany duše a těla. A staň se, Pane, znamení milosti tvé prostředkem naší spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

R. Amen.

Modleme se: Bože, jenž rozptýlené shromažďuješ a shromážděné zachováváš, jenž jsi zástupům, nesoucím ratolesti vstříc Ježíšovi, požehnal, požehnej také tyto větve palmové a olivové, jež tvoji služebníci ke cti jména tvého s věrou přijímají, aby, na kterékoli místo vneseny budou, obyvatelé místa toho požehnaní tvého dosáhli. Praviče tvá pak zapuď všeliké protiventství a chraň ty, které vykoupil Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš. Jenž s tebou žije.

Modleme se: Bože, jenž jsi podivuhodným řádem svých úradků chtěl i na věcech neží-

satióne nostræ salutis ostendere voluisti: da, quæsumus; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mystice désignet in facto, quod hódie, cælesti lúmíne affláta, Redemptóri óbviám procédens, palmárum atque olivárum ramos vestigiis ejus turba substrávit. Palmárum igitur rami de mortis príncipe triúmphos expéctant: súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem edvenisse quodámodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redemptor noster, humánis cóndolens misériis, pro totius mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndó triumphatúrus. Et idéo tália óbsequens administrávit, quæ in illo et triúmphos victóriæ et misericórdiæ pinguédinem declaránt. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine, sancte Pater omnipotens, ætérne Deus, per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut in ipso at-

vých rozdílení spásy naší znázorniti, dej, prosíme, aby zbožná srdce tvých věřících ke svému užitku porozuměla, co v duchovním smyslu znamená v té události, že dnes nebeským osvětlením nadchnutý zástup vycházej vstříc Vykupiteli, prostíral palmové a olivové větve pod jeho kročeje. Palmové tedy ratolesti dávají nám tušiti budoucí vítězství nad knížetem smrti; snítky pak olivové jako by oznamovaly, že duchovní pomazání už nadešlo. Porozuměl totiž už tehdy onen blažený zástup lidí, že se tím předobrazuje, jak Vykupitel náš ze soucitu nad lidskými bédami bude za život celého světa s knížetem smrti zápasiti a svou smrtí zvítězí. A proto přinesl na počest tyto věci, jež by naznačovaly i jeho vítězoslávu i hojnost milosrdenství. Také my i v událost i její význam plně věříme a na mysli máme a tebe, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze těhož Pána našeho Ježíše Krista snažně prosíme, abychom v něm

tum factum est, ut adimple-réntur Scripturæ Prophetárum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugérunt. At illi tenéntes Jesum, duxérunt ad Cáipham, príncipem sacerdotum, ubi scribæ et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium príncipis sacerdotum. Et ingrèssus intro, sedébat cum ministris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdotum et omne concílium quærébant falsum testimoniúm contra Jesum, ut eum morti tráderent: et non invenérunt, cum multi falsi téstes accessissent. Novíssime autem venérunt duo falsi testes et dixerunt: S Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reedificáre illud. C Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: S Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsus te testificántur? C Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdotum ait illi: S Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Fílius Dei. C Dicit illi Jesus: † Tu dixisti. Verúntamen dico vobis, ámodo vidébitis Fílium

naplnila Písma prorocká. Tu všickni učedníci opustivše ho utekli. Ti však, kteří jali Ježíše, odvedli ho k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde zákoníci a starší se byli shromáždili. Petr šel za ním z daleka až ku paláci nejvyššího kněze a vešel dovnitř seděl se služebníky, aby viděl konec. Velekněží pak a celá velerada hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt; a nenalezli, ačkoliv mnoho falešných svědků přistoupilo. Naposled přišli dva svědkové falešní a řekli: S Tento pravil: Mohu zbořiti chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavěti. C Tu povstal nejvyšší kněz a řekl jemu: S Nic-li neodpovídáš k těm věcem, kteréž tito proti tobě svědčí? C Ale Ježíš mlčel. I řekl mu nejvyšší kněz: S Zapřísahám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li Kristus, Syn Boží? C Dí mu Ježíš: † Ty jsi řekl. Avšak pravím vám: Od

sacerdótum et senióribus pó-
puli. Qui autem trádidit eum,
dedit illis signum dicens:
S Quemcúmque osculátus fú-
ero, ipse est, tenéte eum. C Et
conféstim accédens ad Jesum,
dixit: S Ave, Rabbi. C Et oscu-
látus est eum. Dixítque illi
Jesus: † Amíce, ad quid ve-
nísti? C Tunc accessérunt, et
manus injecérunt in Jesum et
tenuérunt eum. Et ecce, unus
ex his, qui erant cum Jesu, ex-
téndens manum, exémit glá-
dium suum, et percútiens ser-
vum princípis sacerdótum,
amputávit aurículam ejus.
Tunc ait illi Jesus: † Convérte
gládium tuum in locum su-
um. Omnes enim, qui accépe-
runt gládium, gládio períbunt.
An putas, quia non possum
rogáre Patrem meum, et exhi-
bébit mihi modo plus quam
duódecim legiónes Angeló-
rum? Quómodo ergo imple-
búntur Scriptúráe, quia sic o-
pórtet fieri? C In illa hora di-
xit Jesus turbis: † Tamquam
ad latrónem existis cum glá-
diis et fústibus comprehénde-
re me: cotídie apud vos sedé-
bam docens in templo, et non
me tenuístis. C Hoc autem to-

lání byvše od velekněží a
starších lidu. Ten pak, kte-
rý jej zradil, dal jim zna-
mení řka: S Kterého polí-
bím, ten jest to, chopte se
ho. C A ihned přistoupiv
k Ježíšovi řekl: S Zdráv
bud', Místře! C A políbil
jej. I řekl jemu Ježíš: † Příteli,
nač jsi přišel? C Tu
přistoupivše vztáhli ruce
na Ježíše a jali se ho. A hle,
jeden z těch, kteří byli
s Ježíšem, vztáhl ruku, vy-
tasil meč svůj a udeřiv
služebníka nejvyššího kně-
ze, uťal mu ucho. Tu mu
řekl Ježíš: † Zastrč svůj
meč na jeho místo; ne-
boť všickni, kteří berou
meč, od meče zahynou. Či
myslíš, že nemohu prositi
Otce svého, a dá mi ihned
více než dvanáct pluků
Andělů? Kterak tedy na-
plní se Písma, že se mu-
sí tak státi? C V tu hodinu
řekl Ježíš zástupům: † Ja-
ko na lotra jste vyšli
s meči a kyji zajmout mě.
Denně sedával jsem u
vás uče v chrámě, a ne-
jali jste mne. C Ale toto
všecko se stalo, aby se

que per ipsum, cujus nos
membra fieri voluisti, de
mortis império victóriam
reportántes, ipsius gloriósae
resurrectionis partícipes esse
mereámur. Qui tecum vivit et
regnat in unitate.

R. Amen.

Orémus: Deus, qui, per olívae
ramum, pacem terris colúm-
bam nuntiáre jussisti: praesta,
quáesumus; ut hos olívae, ce-
terarúmque árborum ramos,
caelésti beneřdictióne sanctífi-
ces: ut cuncto pópulo tuo
proficiant ad salútem. Per
Christum, Dóminum nos-
trum.

R. Amen.

ORATIO - Bénéřdic, quáesu-
mus, Dómine, hos palmárum
seu olivárum ramos: et praes-
ta; ut, quod pópulus tuus in
tui veneratiónem hodierna
die corporáliter agit, hoc
spirituáliter summa devotió-
ne perficiat, de hoste victóri-
am reportánde et opus mise-
ricórdiae summóperere diligen-
do. Per Dóminum nostrum.
R. Amen.

a skrze něho, jehož údy jsi
nás chtěl mítí, nad vládou
smrti zvítězili a zasloužili se
státi jeho slavného vzkříšení
účastnými. Jenž s tebou žije a
kraluje v jednotě Ducha
Svatého.

R. Amen.

Modleme se: Bože, jenž
jsi nařídil holubici zvěsto-
vati olivovou ratolestí pokoj
zemi, rač, prosíme, tyto
olivové i jiného stromoví
ratolesti nebeským pořže-
hnáním posvětiti, aby všemu
lidu tvému prospívaly
k spáse. Skrze Krista, Pána
našeho.

R. Amen.

MODLITBA - Pořžehnej,
prosíme, Pane, tyto palmové
nebo olivové ratolesti a dej,
aby, co lid tvůj k uctění
tvému dnešního dne
viditelně činí, to duchovně
s největší zbožností dokonal-
tím, že bude nad nepřitelem
vítěziti a dílo milosrdenství
svrchované milovati. Skrze
Pána našeho Ježíše Krista.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus: Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum, Dóminum nostrum, pro sálute nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quæsumus; ut illi fídei viam præparémus, de qua, remóto lápide offénsiátis et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítie ramis; ut ejus vestígia sequi mereámur: Qui tecum vivit.

R. Amen.

Za rozdávání ratolestí zpívá se *Antifona*:

ANTIPHONA - Puéri Hebræórum, portátes ramos olivárum, obviáverunt Dómino, clamátes et dicétes: Hosánna in excélsis.

ALIA ANTIPHONA - Puéri Hebræórum vestiménta prosternábant in via, et clamá-

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Modleme se: Bože, jenž jsi Syna svého Ježíše Krista, Pána našeho, pro spásu naši na tento svět poslal, aby se snížil k nám a nás opět přivedl k tobě; jemuž také, když vcházel do Jerusalema, aby naplnil Písmo, zástup věřícího lidu v nejpřímnější oddanosti roucha svá a větve palmové na cestu prostíral, dej, prosíme, abychom mu cestu víry připravili, na níž by se po odstranění kamene urážky a skály pohoršení zelenaly před tebou skutky naše radelestmi spravedlnosti, abychom jeho šlépějí následovati byli hodni. Jenž s tebou žije.

R. Amen.

ANTIFONA - Pacholata hebrejská nesla ratolesti olivové a vyšla vstříc Pánu, volající a řkouce: Hosanna na výsostech!

JINÁ ANTIFONA - Pacholata hebrejská prostírala roucha na cestu a volala, řkouce:

cum. C Et progréssus pusílum, prócidit in faciém suam, orans et dicens: † Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Verúntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. C Et venit ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro: † Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spírítus quidem promptus est, caro autem infírma. C Iterum secúndo ábiit et orávit, dicens: † Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. C Et venit íterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relictis illis íterum ábiit et orávit tértio eúndem sermónem dicens. Tunc venit ad discípulos suos, et dicit illis: † Dormíte jam et requiés-cite: ecce, appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce, appropinquávit, qui me tradet. C Adhuc eo loquénte, ecce, Judas unus de duódecim, venit, et cum eo turba multa cum gládiis et fústibus, missi a princípibus

popořed maličko padl na svou tvář a modlil se řka: † Otče můj, je-li možno, ať odejde kalich tento ode mne; ale ne jak já chci, nýbrž jak ty. C I přišel k učedníkům svým a našel je, ani spí; i řekl Petrovi: † Tak jste nemohli jedné hodiny bdíti se mnou? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení. Duch zajisté jest ochoten, ale tělo slábo. C Opět po druhé odešel a modlil se řka: † Otče můj, nemůže-li kalich tento minouti mne, leč bych jej pil, staň se vůle tvá. C A přišed opět, našel je, ani spí, neboť oči jejich byli zatíženy. I nechal jich a odešel opět modlil se po třetí, táž slova říkáje. Nato přišel k učedníkům svým a řekl jim: † Spěte již a odpočívajte; hle, přiblížila se hodina a Syn člověka bude vydán v ruce hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mne zradí. C A když ještě mluvil, hle, Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel a s ním zástup veliký s meči a kyji, pos-

bibam ámodo de hoc geními-
ne vitis usque in diem illum,
cum illud bibam vobíscum
novum in regno Patris mei. C
Et hymno dicto, exiérunt in
montem Olivéti. Tunc dicit il-
lis Jesus: † Omnes vos scán-
dalum patiémini in me in ista
nocte. Scriptum est enim: Per-
cútiam pastórem, et disper-
géntur oves gregis. Postquam
autem resurréxero, pracé-
dam vos in Galiléam. C
Respóndens autem Petrus, ait
illi: S Et si omnes scanda-
lizáti fúerint in te, ego num-
quam scandalizábor. C Ait illi
Jesus: † Amen, dico tibi, quia
in hac nocte, ántequam gallus
cantet, ter me negábis. C Ait
illi Petrus: S Etiam si oportú-
erit me mori tecum, non te
negábo. C Simíliter et omnes
discípuli dixérunt. Tunc venit
Jesus cum illis in villam, quæ
dícitur Gethsémani, et dixit
discípulis suis: † Sedéte
hic, donec vadam illuc et o-
rem. C Et assúmpto Petro et
duóbus filiis Zebedáei, coepit
constristári, et mæstus esse.
Tunc ait illis: † Tristis est áni-
ma mea usque ad mortem:
sustinéte hic, et vigiláte me-

z tohoto plodu vinného
kmene až do onoho dne, kdy
jej budu píti s vámi nový
v království Otce mého. C A
chválu vzdavše vyšli na horu
Olivetskou. Tehdy dí jim
Ježíš: † Vy všickni se
pohoršíte nade mnou této
noci, neboť psáno jest: Bíti
budu pastýře a rozprchnou
se ovce stáda. Ale když
vstanu z mrtvých, předejdu
vás do Galilee. C Odpovídaje
pak Petr řekl jemu: S Byť se
všickni pohoršili nad tebou,
já se nikdy nepohorším. C
Řekl jemu Ježíš: † Amen,
pravím tobě: této noci,
prve než kohout zazpívá,
tříkrát mne zapřeš. C Dí jemu
Petr: S Bych měl umříti
s tebou, nezapřu tebe. C
Podobně pravili též všichni
učedníci. Tehdy Ježíš přišel
s nimi na popluží, které slove
Getsemany, a řekl
učedníkům svým: † Poseďte
tuto, až odejda tamto se
pomodlím. C A pojav Petra
a dva syny Zebedeovy, po-
čal se rmoutiti a teskliv býti.
Tu jim řekl: † Smutná jest
duše má až k smrti! Zůstaňte
tu a bděte se mnou. C A

bant dicétes: Hosánna filio
David; benedíctus qui venit
in nómine Dómini.

Hosanna synu Davidovu!
Požehnaný, jenž přichází ve
jménu Páně.

Po rozdělení se modlí kněz:

Orémus: Omnípotens sempi-
térne Deus, qui Dóminum
nostrum Jesum Christum su-
per pullum ásinæ sedére fecí-
císti, et turbas populórum
vestiménta vel ramos árbo-
rum in via stérnere et Hosán-
na decantáre in laudem ipsí-
us docuísti: da, quæsumus; ut
illórum innocénciam imitári
possimus, et eórum méritum
cónsequi mereámur. Per
eúndem Christum, Dóminum
nostrum. R. Amen.

Modleme se: Všemohoucí,
věčný Bože, jenž jsi posadil
Pána našeho Ježíše Krista na
oslátko a jenž jsi vnuknul
zástupům lidu, aby roucha
nebo ratolesti stromové na
cestu prostírali a jemu
k oslavě Hosanna zpívali, dej,
prosíme, abychom je uměli
v nevinnosti následovati a
jejich odměny dosáhnouti
byli hodni. Skrže téhož
Krista, Pána našeho.
R. Amen.

PRŮVOD

Už před r. 400 bylo v Jerusalemě zvykem, že věřící s biskupem v čele
kráčeli v průvodu s hory Olivetské a pěli při tom hymny. Brzo na začátku
středověku přistupuje k tomu ještě zvláštní svěcení ratolestí, které se
nesou při průvodě. Průvod představuje slavný vjezd Kristův do Jerusale-
ma před umučením. Církev svatá tím sice napodobuje proradné židy,
vkládá však na rozdíl od nich do tohoto obřadu všecku svou lásku, obdiv
a vděčnost pro vítěze nad smrtí a hříchem. Takovým způsobem kráčí
Církev za Kristem všemi zeměmi, všemi národy a všemi dobami až do
skonání světa.

Diaconus dicit: Procedámus in *Jáhen praví:* Vyjděme v poko-
pace. ji.

R. In nómine Christi. Amen. R. Ve jménu Kristově. Amen.

Za průvodu se zpívají některé z následujících *Antifon:*

ANTIPHONA (*Matth. 21, 1-3, 7-9*) Cum appropinquáret Dóminus Jerosólymam, misit duos ex discípulis suis, dicens: Ite in castéllum, quod contra vos est: et inveniétis pullum ásinae alligátum super quem nullus hóminum sedit: sólvite et addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit, dícite: Opus Dómino est. Solvéntes adduxérunt ad Jesum: et imposuérunt illi vestiménta sua, et sedit super eum: álii expandébant vestiménta sua in via: álii ramos de arbóribus sternébant: et qui sequebántur, clamábant: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, benedíctum regnum patris nostri David: Hosánna in excélsis: miserére nobis, fili David!

ALIA ANTIPHONA (*Joann. 12, 12 et 13*) Cum audísset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum: et exiérunt ei obviam, et clamábant púeri: dicéntes: Hic est, qui venturus est in salútem pópuli. Hic est salus nostra et redéemptio Israel. Quantus est iste, cui

ANTIFONA (*Mat. 21, 1-3, 7-9*) Když se přiblížil Pán k Jerusalemu, poslal dva z učedníků svých říka: Jděte do městečka, které leží před vámi a naleznete oslátku přivázané, na němž dosud nikdo z lidí neseděl; odvažte a přiveďte ke mně. Bude-li se vás někdo tázati, řekněte: Pán ho potřebuje. Odvázavše je, přivedli k Ježíšovi; i položili na ně roucha svá a on se na ně posadil. Druzí rozprostírali svá roucha na cestu; jiní trousili na zemi ratolesti stromové a ti, kteří následovali, volali: Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Požehnáno budiž království otce našeho Davida! Hosanna na výsostech! Smiluj se nad námi, synu Davidův!

JINÁ ANTIFONA (*Jan 12, 12 a 13*) Když uslyšel zástup, že Ježíš přichází do Jerusalema, vzal ratolesti palmové a vyšel mu vstříc; i volaly dívky řkouce: Tentoť jest, jenž přijíti má ke spáse lidu! Tento jest spása naše a vykoupení Israelovo! Jak veliký jest ten, jemuž Trůnové a Panstva spě-

pascha. Vésperé autem factó, discumbébat cum duódecim discípulis suis. Et edéntibus illis, dixit: † Amen, dico vobis, quia unus vestrum me traditúrus est. C Et contristáti valde, cœpérunt sínguli dícere: S Numquid ego sum, Dómine? C At ipse respóndens, ait: † Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. C Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: S Numquid ego sum, Rabii? C Ait illi: † Tu dixísti. C Cenántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: † Accípíte et comédíte: hoc est corpus meum. C Et accípiens cálicem, grátias egit: et dedit illis, dicens: † Bíbite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi Testaménti, qui pro multis effundétur in remissionem peccatórum. Dico autem vobis: non

uložil Ježíš, a připravili velikonočního beránka. Když pak byl večer, zaujal místo u stolu se dvanácti učedníky svými. A když jedli, řekl: † Amen, pravím vám: jeden z vás mne zradí. C I zarmoutivše se velmi, počali jeden každý říkati: S Zdali já jsem to, Pane? C On pak odpovídaje řekl: † Kdo se mnou omáčí ruku v mise, ten mě zradí. Syn člověka sice jde, jakož psáno jest o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude zrazen; lépe by mu bylo, kdyby se byl nenarodil ten člověk. C I promluvil Jidáš, který ho zradil, a řekl: S Zdali já jsem to, Mistře? C Dí mu Ježíš: † Ty jsi řekl. C Když pak večereli, Ježíš vzal chléb a požehnav rozlámal jej a dav učedníkům svým řekl: † Vezměte a jezte; toto jest tělo mé. C A vzav kalich, poděkoval a dal jim říka: † Pijte z toho všickni. Totoť jest krev má Nového Zákona, která za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. Ale pravím vám: Od této chvíle nebudu píti

paupéribus. C Sciens autem Jesus, ait illis: † Quid molésti estis huic muliéri? Opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen, dico vobis, ubicúmque prædicátum fuerit hoc Evangélium in toto mundo, dicétur et, quod hæc fecit, in memóriam ejus. C Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdotum, et ait illis: S Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? C At illi nocstituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem, ut eum tráderet. Prima autem die azymórum accessérunt discípuli ad Jesum, dicétes: S Ubi vis parémus tibi comédere pascha? C At Jesus dixit: † Ite in civitátem ad quendam, et dicite ei: Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio pascha cum discípuulis meis. C Et fecérunt discípuli, sicut constítuit illis Jesus, et paravérunt

pak to Ježíš řekl jim: † Proč té ženě činíte obtíže? Dobrý skutek zajisté vykonala na mně. Vždyť chudé máte vždycky s sebou, mne však vždycky nemáte; neboť tato vylívši mast tu na mé tělo, učinila to k mému pohřbení. Amen, pravím vám: kdekoli bude kázáno Evangelium toto po celém světě, bude se vypravovati na památku její také to, co ona učinila. C Tehdy jeden ze dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, odešel k velekněžímu řekl jim: S Co mi chcete dáti, a já vám ho vydám? C I ustanovili dáti mu třicet stříbrných. A od té chvíle hledal času příhodného, aby ho zradil. Prvního pak dne přesnic učedníci přistoupili k Ježíšovi řkouce: S Kde chceš, abychom ti připravili k jídlu velikonočního beránka? C A on řekl: † Jděte do města k jistému člověku a rcete jemu: Mistr praví: Čas můj jest blízko; u tebe budu jísti velikonočního beránka s učedníky svými. C I učinili učedníci, jak jim

Throni et Dominatiónes occúrant? Noli timére, filia Sion: ecce, Rex tuus venit tibi, sedens super pullum ásinae, sicut scriptum est. Salve Rex, fabricátor mundi, qui venísti redímere nos.

ALIA ANTIPHONA - Ante sex dies sollémnis Paschæ, quando venit Dóminus in civitátem Jerúsalem, occurrérunt ei púeri: et in mánibus portábant ramos palmárum, et clamábant voce magna, dicétes: Hosánna in excélsis: benedíctus, qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ: Hosánna in excélsis.

ALIA ANTIPHONA - Occurrunt turbæ cum flóribus et palmis Redemptóri óbviam: et victóri triumphánti digna dant obséquia: Fílium Dei ore gentes prædicant: et in laudem Christi voces tonant per núbila: Hosánna in excélsis.

ALIA ANTIPHONA - Cum Angelis et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in

chají v ústrety! Neboj se, dcero Sionská; hle, Král tvůj přichází k tobě sedě na oslátku, jakož psáno jest. Zdráv buď, Králi, tvůrce světa, jenž jsi přišel nás vykoupiti!

JINÁ ANTIFONA - Šest dní před slavností velikonoční, když se bral Pán do města Jerusalema, spěchaly mu v ústrety dítky; v rukou pak nesly ratolesti palmové a volaly hlasitě, řkouce: Hosanna na výsostech? Požehnán buď, jenž jsi přišel s hojností milosrdenství svého! Hosanna na výsostech!

JINÁ ANTIFONA - Zástupové spěchají s kvítím a palmami Vykupitelé v ústrety a vítězi slavnému důstojný vzdávají hold. Syna Božího národové ústy velebí a ke chvále Kristově hlasy hřmí po oblacích: Hosanna na výsostech!

JINÁ ANTIFONA - S Anděly a dítkami nechť shledání jsme věřícími, volající vítězi nad smrtí: Hosanna na

excélsis.

výsostech!

ALIA ANTIPHONA - Turba multa, quæ convenerat ad diem festum, clamabat Dómino: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Hosanna in excélsis!

JINÁ ANTIFONA - Zástup četný, jenž se sešel ke dni slavnostnímu, volal na Pána: Požehnaná buď, jenž přichází ve jménu Páně! Hosanna na výsostech!

Při návratu průvodu uzavrou se dveře kostela a několik zpěváků z vnitřku chrámu zpívá střídavě s chórem, jenž stojí přede dveřmi:

HYMNUS - Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe, Redemptor: Cui puerile decus prompsit Hosanna pium. R. Glória, laus.

ZPĚV - Sláva, chvála a čest tobě, Králi Kriste, Vykupiteli, jemuž výkvět mládí Hosanna pěl zbožně. R. Sláva, chvála.

Israel es tu Rex, Davidis et ínclita proles: Nómine qui in Dómini, Rex benedícté, venis. R. Glória, laus.

Israele ty's Král a Davidův potomek slavný. Ve jménu přicházíš Páně, požehnaný králi. R. Sláva, chvála.

Cœtus in excélsis te laudat cœlicus omnis. Et mortális homo, et cuncta creata simul. R. Glória, laus.

Na výsostech chválí te všechny nebesťanů zástup, také člověk ve smrtelném těle a s ním všechno tvorstvo. R. Sláva, chvála.

Plebs Hebræa tibi cum palmis óbvia venit: Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi. R. Glória, laus.

Lid ti hebrejský vstříc vyšel s palmami; hle, my prosbou, slibem, zpěvem tebe ctíme. R. Sláva, chvála.

Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt cæli justítiam ejus. V. Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

budoucí a nebesa budou zvěstovati spravedlnost jeho. V. Pokolení příštímu, které Pán učiní.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Matthæum (26, 1-75 et 27, 1-66).

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Matouše (26, 1-75 a 27, 1-66).

(† - Kristus; C - Evangelista; S - ostatní mluvčí osoby)

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis: † Scitis, quia post bíduum Pascha fiet, et Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. C Tunc congregátii sunt príncipes sacerdotum et senióres pópuli in átrium príncipis sacerdotum, qui dicebátur Cáiphas: et consílium fecérunt, ut Jesum dolo tenérent, et occíderent. Dicébant autem: S Non in die festo, ne forte tumúltus fiéret in pópulo. C Cum autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accessit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósii et efúdit super caput ipsíus recumbéntis. Vidéntes autem discípluli, indignátii sunt, dicéntes: S Ut quid perdítio hæc? Pótuít enim istud venúmdari multo, et dari

Za onoho času pravil Pán Ježíš učedníkům svým: † Víte, že po dvou dnech budou Velikonoce a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován. C Tehdy sešli se velekněží a starší lidu v domě nejvyššího kněze, jménem Kaifáše, a uradili se, aby Ježíše lstivě jali a zabili; ale pravili: S Ne v den sváteční, aby snad nenastal rozbroj v lidu. C Když pak Ježíš byl v Betanii v domě Šimona malomocného, přistoupila k němu žena s nádobou alabastrovou masti drahé a vylila ji na hlavu jeho, když byl za stolem. Vidouce to učedníci, rozmrzeli se a řekli: S K čemu ztráta tato? Vždyť se to mohlo draze prodati a dáti chudým. C Věda

TRACTUS (Ps. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32) Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dere-liquísti? V. Longe a salúte mea verba delictórum meórum. V. Deus meus, clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, et non ad insipiéntiam mihi. V. Tu autem in sancto hábitas, laus Israel. V. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, et liberásti eos. V. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confúsi. V. Ego autem sum vermis, et non homo: oppróbrium hóminum et abjectio plebis. V. Omnes, qui vidébant me, aspernábantur me: locúti sunt lábiis et movérunt caput. V. Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum. V. Ipsi vero consideravérunt et conspexérunt me: divisérunt sibi vestimé-nta mea, et super vestem meam misérunt sortem. V. Líbera me de ore leónis: et a cór-nibus unicórnium humilitátem meam. V. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsus semen Jacob, magnificáte eum. V. Annuntiábitur

TRAKTUS (Ž. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32) Bože, Bože můj, shlédni na mne! Proč jsi mne opustil? V. Daleko od spásy své vzdychám nad vinami svými. V. Bože můj, volám přes den, a nevyslýcháš mne, v noci, a nic nepomáhá mé nerozumnosti. V. Vždyť ty přebýváš ve svatyni, chválo Israele. V. V tebe doufali otcové naši; doufali, a tys je vysvobozoval. V. K tobě volávali a docházeli spásy; v tebe doufali a nebývali zahanbeni. V. Já pak jsem červ a ne člověk; lidem na posměch a vyvrhel chátrý. V. Všichni, kdož mne viděli, pohrdali mnou; šklebili pysky a potřásali hlavou. V. Důvěřoval v Pána, ať jej vyproští; ať mu pomůže, když jest jeho miláčkem. V. Dívají se však a číhají na mne; rozdělili mezi sebou roucha má a o můj oděv metali los. V. Vysvobod' mně z tlamy lví a ponížení mé od rohů jednorožců. V. Kdož se bojíte Pána, chvalte jej; všecko sémě Jakubovo, velebte jej. V. Vypravovati sobě bude o Pánu pokolení

Hi tibi passúro solvébant múnia laudis: Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.

R. Glória, laus.

Hi placuére tibi, pláceat devótió nostra: Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.

R. Glória, laus.

Poté podjáhen zatluče patou kříže na dveře chrámové, které se ihned otevrou. Tímto obřadem se naznačuje, že Kristus nám svou smrtí na kříži otevřel opět nebe, které nám hříchem bylo uzamčeno.

Když vstupuje průvod do chrámu, zpívá se:

R. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebraeorum píeri resurrectionem Vitæ pronuntiántes, * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis. V. Cum audísset pópulus, quod Jesus veníret Jerosólymam, exiérunt óbviam ei. Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.

MŠE SVATÁ

Církev svatá nám při průvodě dala nahlédnouti na jeden paprsek slávy Vykupitele po jeho zmrtvýchvstání, abychom snáze snesli pohled na jeho nesmírné ponížení před dokonáním díla naší spásy. Ústy Proroka volá Kristus ve Vstupu úpěnlivě k Otci o pomoc ve své bezedné úzkosti a sklíčenosti. Nechme otrásti nitro svého srdce tímto bédováním a rozjímeme, co to znamená, že Kristus sám sebe ponížil, aby nás mohl

Oni tobě, k mukám připrav-enému, vzdali chválu povin-nou; my, hle tobě vládnoucí-mu písně libé přejem'.

R. Sláva, chvála.

Oni líbili se tobě, i naše libá ti buď zbožnost. Králi dobrý, Králi mírný, jemuž líbí se vše, což dobré.

R. Sláva, chvála.

spasiti! Vezměme si za příklad jeho pokoru a vezme, že nejen Spasitele s nebe svedla, ale také nás opět do něho přivede.

Epistola: Kristus vzdal se dobrovolně práv svého Božství a vzal na sebe lidskou podobu, aby mohl podstoupiti za nás potupnou smrt na kříži. Proto se mu musíme klaněti! – Jak musíme býti teprve my pokorní, když jsme si vědomi svých hříchů!

INTROITUS (Ps. 21, 20 et 22)
Dómine, ne longe fácias auxili-
lium tuum a me, ad defensió-
nem meam aspice: líbera me
de ore leónis, et a córnibus
unicórnium humilitátem
meam. (Ps. ib. 2) Deus, Deus
meus, réspice in me, quare
me dereliquísti? Longe a
salúte mea verba delictórum
meórum. Dómine, ne longe
fácias auxiliium tuum a me.

ORATIO – Omnipotens sem-
pitérne Deus, qui humáno gé-
neri, ad imitándum humilitá-
tis exémplum, Salvatórem
nostrum carnem súmere et
crucem subire fecisti: concéde
propítius; ut et patióntiæ ipsí-
us habére documénta et re-
surrectiónis consórtia mereám-
ur. Per eúndem Dóminum
nostrum Jesum Christum.

LÉCTIO Epistolæ b. Pauli
Apóstoli ad Philippénses (2,
5-11).

VSTUP (Ž. 21, 20 a 22) Pane,
nezůstávej daleko ode mne se
svou pomocí; k ochraně mé
shlédni! Vysvobod' mne
z tlamy lví a ponížení mé od
rohů jednorožců. (Ž. tamt. 2)
Bože, Bože můj, shlédni na
mne. Proč jsi mne opustil?
Daleko od spásy své nařikám
nad vinami svými. Pane,
nezůstávej daleko ode mne se
svou pomocí.

MODLITBA – Všemohoucí,
věčný Bože, jenž jsi dal Spasi-
teli našemu vtělití se a pod-
stoupiti smrt kříže, aby poko-
lení lidské mělo k následo-
vání příklad pokory, uděl
milostivě, abychom sobě
zasloužili mítí i na jeho
trpělivosti poučení i na jeho
vzkříšení účast. Skrze téhož
Pána našeho Ježíše Krista.

ČTENÍ z listu sv. Pavla
Apoštola k Filippenským (2,
5-11).

Fratres: Hoc enim sentíte in
vobis, quod et in Christo
Jesu: qui, cum in forma Dei
esset, non rapínam arbitrátus
est esse se æquálem Deo: sed
Semetípsum exinanívit, for-
mam servi accípiens, in simi-
litúdinem hóminum factus, et
hábitu invéntus ut homo.
Humiliávit semetípsum, fac-
tus obædiens usque ad
mortem, mortem autem
crucis. Propter quod et Deus
exaltávit illum: et donávit illi
nomen, quod est super omne
nomen: (*hic genuflectitur*) ut in
nómine Jesu omne genu-
flectátur cæléstium, terré-
strium et infernórum: et
omnis lingua confiteátur,
quia Dóminus Jesus Christus
in glória est Dei patris.

GRADUALE (Ps. 72, 24 et 1-
3) Tenuísti manum dexteram
meam: et in voluntáte tua
deduxísti me: et cum glória
assumpsísti me. V. Quam
bonus Israel Deus rectis
corde! Mei autem pene moti
sunt pedes: pene effúsi sunt
gressus mei: quia zelávi in
peccatóribus, pacem peccató-
rum videns.

Bratři! To zajisté smýšlení
mějte v sobě, které bylo i
v Kristu Ježíši, jenž jsa ve
způsobě Boží, nepokládal to-
ho za věc uloupenou, že jest
rovný Bohu, nýbrž sebe sama
zmařil přijav způsobu
služebníka tím, že se podob-
ným stal lidem a ve vnějším
zjevu byl shledán jako člověk.
Ponížil sebe sama stav se
poslušným až k smrti, a to
k smrti kříže. Proto také Bůh
povyšil ho a dal mu jméno,
kteréž jest nade všecko jmé-
no, (*zde se pokleká*) aby ve jmé-
nu Ježíšově pokleklo veškeré
koleno: nebešťanů, pozem-
šťanů i těch, kteří jsou v pod-
světí, a aby každý jazyk vyz-
nal, že Pán Ježíš Kristus jest
ve slávě Boha Otce.

STUPŇOVÝ ZPĚV (Ž. 72, 24
a 1-3) Držel jsi mou pravici a
podle vůle své jsi mne vedl a
se slávou jsi mne přijal. V. Jak
dobrý jest Bůh, Israeli, lidem
upřímného srdce! Mé nohy
však málem byly by poklesly
a kročeje mé málem byly by
uklouzly, neboť jsem se
rozhorlil nad bezbožníky,
vida pokoj hříšníků.